Versor, Johannes: Dicta super septem tractatus Petri Hispani (cum textu)
Cologne: [Heinrich Quentell, about 1485], 1485 Seite 300

vel ex habitudine ꝯmuniter accidētiū que
ꝯtingenter conueniunt in vno subiecto ⁊
sic est tercius modus ¶ Contra predicta
arguit̄ primo sic. Conuersio est passio ꝓ
posicōnis ergo soli ꝓposicōni ꝯuenit ergo
ista fallacia nō ꝓuenit ex hoc ꝙ aliq̄ conse
quētia ꝯuertat̄ q̄ nō debȝ ꝯuerti. ¶ Scd̄o
sic cōsequens actu ⁊ intellectu includitur
in antecedente ergo destructo antecedente
destruit̄ ꝯsequens ⁊ sic a destructione cō-
sequentis ad destructionē antecedentis
bene valet ꝯsequētia ¶ Tercio sic posito
posteriori necessario ponit̄ ꝑus sed conse
quens est posterius antecedēte ergo posi
to consequente necessario ponit̄ antece-
dēs ¶ Quarto sic Singl'aria alicui⁹ vni
uersalis nō sufficienter enumerata sequū
tur ad suū vniuersale ergo arguēdo ab in
sufficienti numero singulariū arguit̄ a po
sicōe ꝯsequētis ad posicōeȝ antecedētis ⁊
⁊ ꝑ ꝯsequens scd̄s mod⁹ nō distinguit̄ a
primo ¶ Quinto sic arguendo a ꝯmunit̄
accidentib⁹ est bon⁹ locus dyalecticus er-
go sic arguendo nō summitur scd̄s mod⁹
huius fallacie ¶ Ad primū d̄r ꝙ si capi
atur ꝯuersio vt est mutacō ꝑdicati in sub
iectū ⁊ econtra sic est passio ꝓposicōis et
solum sibi ꝯuenit ꝫ si capiat̄ ꝓ mutacōne
antecedētis ad consequens vel ecōtra ꝓ
mutacōe consequentis ad antecedens sic
nō est passio ꝓposicōnis ꝫ est passio con-
sequentie ⁊ hoc modo ꝯsequentia bn̄ cō-
uertit̄ ¶ Ad scd̄m d̄r ꝙ destructo antece
dēte bn̄ destruit̄ consequens ꝑticulariter
⁊ ꝭm suū esse qd̄ hȝ in tali antecedēte nō
tn̄ destruit̄ vl'iter ꝭm se totum q2 adhuc
potest manere in alijs. Ideo a destructōe
antecedētis pōt inferri destructio ꝯsequē
tis ¶ Ad terciū dicit̄ ꝙ licet ꝭm illacio-
nem cōsequens sit posterius tn̄ ꝭm natu-
rā ⁊ ambitū ꝯmunitatis cōsequens est ꝑ
us an̄cedenti. ¶ Ad quartū d̄r ꝙ licet in
scd̄o mō arguat̄ a posicōne consequentis
ad posicōeȝ an̄cedētis non tn̄ summit̄ cā
apparentie rōne conuertibilitatis ꝯsequē
tis cum an̄cedēte ꝫ ratione consequentie
prius facte sicut in ꝑmo mō ¶ Ad quin-
tum d̄r ꝙ arguendo a ꝯmuniter accidēti-
b⁹ q̄ ibi necessario cōsequunt̄ est bon⁹ lo-
cus dyaletic⁹ ꝫ arguendo ab hijs q̄ con-
tingenter se cōsequunt̄ fit tercius mod⁹
huius fallatie

¶ Sequit̄ de nō cau
sa.

Postq̄ȝ autor determinauit superius
de fallatia consequentis. Hic consequen
ter determinat de fallatia ꝭm non causā
vt causā. Et q2 ista fallatia nō fit in sylo
gysmo ostensiuo sed bene fit in sylogismo
ad impossibile. Ideo antequam autor
ostendit cāȝ huius fallatie ꝑmittit vnaȝ
diuisionē sylogismi qui diuidit̄ in sylogis
mā osteusiuū ⁊ ad impossibile. Et dicit̄
ostensiuus q2 vnico ꝓcessu ex duab⁹ pre
missis ostendit suā conclusionem. Et silo
gismus ad impossibile est q̄ ex duab⁹ ꝑ-
missis infert vnā manifeste falsam ꝓ c⁹
falsitate interimit̄ aliq̄ ꝑmissaꝝ ⁊ sic vbi
sunt plures ꝓcessus ibi ⁊ plures cōclusio
nes ꝫ in aliquo vno vnica est conclusio ⁊
vnicus ꝓcessus quare in silogismo ꝑmis-
se possunt esse tā vere q̄ȝ false. Sed sylo-
gismus ad impossibile semꝑ habet vnam
ꝑmissam falsam aliter enī nunq̄ȝ ꝯclude-
ret̄ falsum vt animal ē asinus oīs homo
est animal ergo oīs homo est asinus con-
clusio est falsa ergo aliqua ꝑmissaꝝ non
minor ergo maior. Et ꝭm talem ꝓcessū
qn̄ male interimit̄ aliqua ꝑmissaꝝ ꝯmitti
tur ꝑsens fallatia. ¶ Sciēdum primo ꝙ
ꝑmissa d̄r causa que necessario facit ad il
lacōeȝ ꝯclusionis ⁊ qua remota non am-
plius sumit̄ ꝯclusio in tali modo arguen-
di ⁊ ex eisdeȝ ꝑmisis ⁊ ꝑ oppositū ꝑmis-
sa nō causa est que conuenit cum aliqua
ꝑmissaꝝ sylogismi in subiecto ⁊ ꝑdicato
q̄ tn̄ cum ipis nullo mō facit illacōeȝ cō
clusionis cū ipa posita l' remota nichilo-
minus ex alijs a ꝑmissis infert̄ conclusio
⁊ de eodem modo arguendi sequit̄ con-

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-220/0300
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG